

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1789

Vragen van de leden **Heerts** en **Kuiken** (beiden PvdA) aan de ministers van Justitie en van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties over *de rechtsbescherming met betrekking tot gebiedsverboden*. (Ingezonden 22 januari 2009)

1
Kent u de berichten «Nijmegen gaat met gebiedsverbod over de schreef»¹ en «De Graaf pareert kritiek»?²

2
Deelt u de mening van de in het artikel genoemde rechtsgeleerde dat een gebiedsverbod niet «slechts een ordemaatregel, bedoeld om de openbare orde te herstellen» is, maar «wel degelijk een bestuursrechtelijke sanctie»? Zo ja, wat betekent dit voor de vormgeving van de rechtsbescherming van degene aan wie een gebiedsverbod is opgelegd? Voldoet de wijze waarop die rechtsbescherming nu is vormgegeven aan de normen die er voor dergelijke gebiedsgeboden dienen te worden gesteld? Zo nee, waarom niet?

3
Deelt u de mening van genoemde rechtsgeleerde dat met het niet ontvankelijk verklaren van bezwaren, omdat de bezwaarmakers geen belang meer zouden hebben bij een inhoudelijk oordeel, een dergelijke bezwaarmaker «van z'n

rechtsbescherming wordt beroofd»? Zo ja, wat gaat u hiertegen ondernemen? Zo nee, waarom niet?

4
Hoe oordeelt u over de mogelijkheid en effectiviteit van het middel van het vragen van een voorlopige voorziening in het geval van het opleggen van een gebiedsverbod? Biedt dit naar uw mening voldoende rechtsbescherming aan degenen aan wie een gebiedsverbod is opgelegd? Zo nee, waarom niet en hoe kan die rechtsbescherming dan wel worden geboden?

5
Kan een burgemeester aan wie een bezwaarschrift tegen een gebiedsverbod is gestuurd, besluiten om hangende het bezwaar het besluit om iemand een gebiedsverbod op te leggen te schorsen? Zo ja, acht u dit wenselijk en hoe gaat u dit dat bewerkstelligen? Zo nee, waarom niet?

¹ De Gelderlander, 11 december 2008.

² De Gelderlander, 12 december 2008.

Antwoord

Antwoord van minister **Ter Horst** (Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties) en minister **Hirsch Ballin** (Justitie) (ontvangen 5 maart 2009) Zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2008–2009, nr. 1529

1
Ja.

2
De burgemeester van Nijmegen beoogde met deze maatregel de verstoorde orde en rust in de omgeving te herstellen. Voor de rechtsbescherming is relevant of er sprake is van een besluit in de zin van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Tegen besluiten kan op grond van artikel 8:1 j° artikel 7:1 Awb, bezwaar worden ingesteld bij het bestuursorgaan dat het besluit heeft genomen. In dit geval is dat de burgemeester van Nijmegen. Tevens is het mogelijk om de voorzieningenrechter van de Rechtbank te vragen om een voorlopige voorziening te treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist. Deze mogelijkheden staan vermeld in de Algemene wet bestuursrecht. Wij achten die voldoende.

3
De burgemeester van Nijmegen heeft de bezwaarschriften niet ontvankelijk verklaard vanwege het ontbreken van een procesbelang. De vraag of de burgemeester van Nijmegen een juiste beslissing heeft genomen, staat ter beoordeling aan de rechter. Niettemin is de burgemeester, bij wijze van overwegingen ten overvloede, in de beslissing op het bezwaarschrift ingegaan op de openbare orde-situatie, de voorbereiding en totstandkoming van het gebiedsverbod, de rechtmatigheid van de maatregel en de vraag of het gebiedsverbod

gevolgen zou hebben voor het strafblad (wat overigens niet het geval is). De belanghebbende die een tijdige inhoudelijke beoordeling van het nog lopende gebiedsverbod wenst, kan naast het bezwaarschrift, een verzoek om voorlopige voorziening indienen bij de voorzieningenrechter. Op een dergelijk verzoek kan zeer snel worden beslist. Betrokkenen hadden in dit geval geen verzoek om voorlopige voorziening ingediend.

4

Zie antwoord op vraag 3.

5

De burgemeester zou kunnen beslissen om het opgelegde gebiedsverbod, vanwege het ingediende bezwaarschrift, op te schorten tot na de behandeling van c.q. de beslissing op het bezwaarschrift. De Algemene wet bestuursrecht biedt deze mogelijkheid. Een dergelijke beslissing impliceert dat effectuering van het gebiedsverbod achterwege blijft, terwijl de aanleiding voor het opleggen van de maatregel juist wel was gelegen in de noodzaak van de handhaving van de openbare orde. De lokale omstandigheden en het autonome oordeel van de burgemeester zijn hier bepalend.